

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 121. Matthiæ Hungariæ Regis obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV. perferret, eumque induceret, ut pro
A.C. 1490. tuenda Religione arma contra Turcas
pararet: Is vero Papæ votis adeo non
concessit, ut etiam illum lacefere, at-
que affligere non desineret, atque hoc i-
pso anno Beneventi imperium, pulsis, quos
Innocentius constiterat, Magistratibus
Ecclesiæ adimeret. Facta fuerunt in-
terea ad revocandam pacem crebra inter
Imperatorem & Hungariæ Regem col-
loquia, ac demum inter eos convenit,
ut decima tertia Septembbris die ad diri-
mendas lites solemnia haberentur comi-
tia, sed cum Matthias adversa valetudi-
ne afficeretur, ea ad aliud tempus pro-
tracta fuere.

§. CXXI.

*Matthiæ Hungariæ Regis
obitus.*

Raph. Vola- **H**æc dum interea agebantur, Matthias
ter. Geog. die sexta Aprilis, quæ erat feria ter-
lib. 8. *Bonfin. dec. 4* tia, Anno millesimo quadringentesimo
lib. 8. nonagesimo Apoplexia tahtus Viennæ in
Turos in reb. Austria rebus humanis valedixit. Re-
Hung. ferunt Scriptorum nonnulli, Beatricem
Cromer. ejus Conjugem de Regis morte suspe-
Krantz. &c ctam fuisse, eoquod ficus veneno infecta,
alii. *Paul. Gov. in* antequam ei frigidæ potum concessisset,
elog. vehementer sipienti præbuisset: Verum
id omnino falsum esse, non dubitamus.
Lauda-

Laudavit defunctum oratione funebri Sæcul. XV.
Petrus Ransonius natione Siculus Luce- A. C. 1490.
riæ Episcopus, qui tum Ferdinandi Re-
gis Neapolitani Legatus morienti adsti-
tit, & Matthiam ob ardentissimum Reli-
gionis Christianæ studium merito ad sy-
dera extollendum depraedicavit: nec
parcius in ejus laudes excurrit Bonfi-
nius, aitque, hunc Heroem literarum,
quas Regem omnibus numeris absolu-
tum scire oporteret, nullatenus ignarum,
eumque bello ac pace summum fuisse
testatur. Ferunt illum, excepta Turcica
& Græca lingua, omnium Europæ idio-
matum peritiam habuisse; salibus, nec-
non ingeniosis facetiis admodum oble-
statum, literas etiam, Virosque doctos
summopere coluisse, necnon arte pictoria
præstantissimos undique disquisivisse, ma-
gnisque sumptibus ex tota Europa in
quibuslibet scientiis eminentissimos ad
aulam suam accersivisse. Idem Rex Bi-
bliothecam in arce Budensi construxit,
ornatu, librorum selectu, ac Codicum ma-
nu scriptorum pretio locupletissimam.
Corpus ejus Albam regalem delatum in
sepulchro Hungariæ Regum conditum
est; neandum expleto quinquagesimo
ætatis suæ anno, solidos triginta duos
annos Regni sceptrum rotabat; conju-
gem accepit Anno millesimo quadringen-
tesimo quinquagesimo secundo Cathari-
nam

Sæcul. XV. nam Georgii Podiebracii Bohemorum
 A.C. 1490. Regis Filiam, qua Anno supra millesimum quadringentesimo sexagesimo quarto sine liberis decedente, duodecimo ex post anno nuptiis secundis sibi copulavit Beatricem Ferdinandi I. Neapolitani Regis filiam.

§. CXXII.

Wladislaus Bohemorum Rex in Hungariæ Regem salutatus.

Istuanff. l. i. Cum Hungariæ regnum eo tempore liberæ electionis esset, complures e. 2.
Bonfin. dec. 4. rant Principes, qui illud ambiebant, cun. l. 9. & 10. tis id sibi jure contendentibus.
Crom. l. 29. Hos inter Maximilianus Rcmavorum
Michov. l. 4. Rex avitam proferebat pactionem, quam cum Rege defuncto sanxerat eo tempore, quo Fridericus Imperator ejus Pater Hungariæ coronam restituerat: Wladislaus vero Bohemiæ Rex id petebat jure quodam hæreditario ex linea Matris suæ, cui etiam Beatrix Regina favebat. Joannes Albertus quoque ejus frater, eoquod non parvum ex nupera Tartarorum cæde nomen ac nonnullorum Hungarorum suffragia adeptus esset, haud insimum inter Competitores locum sibi deheri existimabat. Pari quoque ardore ad hancce coronam adspirabat Ferdi-